

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. oktober 2013
Kontor: Færdselskontoret
Sagsbeh: Asger Weber
Sagsnr.: 2013-0030-1688
Dok.: 912017

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1200 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 24. september 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Niels Henrik Larsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1200 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvorfor en person, der har kørt 125 km/t på landevej, hvor man må køre 80 km/t, og samtidig har talt i mobil, hvilket resulterer i, at personen kører ind i en anden bil, hvor 3 personer omkommer, kun idømmes bødestraf, hvilket politianklageren begrundet med, at personen ikke har kørt ”vanvidskørsel” på landevejen?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”1. Færdselslovens ordlyd anvender ikke betegnelsen »vanvidskørsel«, men der sigtes sædvanligvis til tilfælde af særlig hensynsløs kørsel, hvor der kan idømmes fængselsstraf. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at det fremgår af færdselslovens § 118, stk. 5, at straffen for en række overtrædelser af færdselsloven kan stige fra bøde til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, når kørslen er særlig hensynsløs.

Bestemmelsen indebærer, at straffen i disse tilfælde kan stige til fængsel, hvis føreren forsætligt har voldt skade på andres person eller ting, forsætligt har fremkaldt nærliggende fare herfor eller i øvrigt har ført motordrevet køretøj på særlig hensynsløs måde. I disse tilfælde sker der som udgangspunkt endvidere ubetinget frakendelse af førerretten, jf. § 126, stk. 1, nr. 5.

Bestemmelsen i § 118, stk. 5, blev indsat i færdselsloven ved lov nr. 498 af 7. juni 2001 om skærpelse af straffen for grove færdselsovertrædelser og indførelse af kørselsforbud. Straffen for overtrædelse af § 118, stk. 5, er skærpet ved lov nr. 716 af 25. juni 2010 om blandt andet skærpet indsats mod vanvidskørsel, hvor strafferammen blev forhøjet fra 1 års fængsel til 1½ års fængsel.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at den foruden de tilfælde, hvor føreren forsætligt har voldt skade på andres person eller ting, f.eks. ved forsætlig påkørsel, kan anvendes i de tilfælde, hvor føreren forsætligt har fremkaldt nærliggende fare herfor eller i øvrigt har kørt på særlig hensynsløs måde.

En sådan kørsel er ifølge forarbejderne karakteriseret ved, at føreren bevidst sætter sig ud over hensynet til andres sikkerhed. Bestemmelsen vil eksempelvis omfatte kørsel, der retter sig mod at forulempe eller bringe en anden trafikant i fare (chikanekørsel), hasarderet kørsel, f.eks. for at unddrage sig forfølgning, hård og pågående kørsel, der medfører konkret skadeforvoldelse eller farefremkaldelse, og som udføres med bevidsthed om, at den fører til forulempelse eller farefremkaldelse, samt grove former for kapkørsel, flokkørsel og lignende »chokkørsel«. Bestemmelsen vil også omfatte kørsel med køretøjer uden eller med meget betydelig nedsat bremse- eller sty-

reevne eller andre mangler, der kan føre til nærliggende risiko for andre trafikanter, når risikoen har stået eller måttet stå føreren klart.

Det er ikke afgørende for vurderingen af kørslen som særlig hensynsløs, om den har medført personskade eller materiel skade, idet sådanne skader vil kunne bero på tilfældige omstændigheder. Den omstændighed, at en overtrædelse af færdselsloven har særdeles alvorlige følger, er således ikke i sig selv tilstrækkelig til, at en kørsel betragtes som særlig hensynsløs. Omvendt kan en kørsel blive vurderet som særlig hensynsløs, uanset at den i den konkrete situation ikke førte til skader.

Vurderingen af, om en kørsel skal karakteriseres som særlig hensynsløs, beror således på en konkret vurdering af samtlige omstændigheder i den enkelte sag, herunder kørselens karakter og grovhed, og om føreren ved sin kørsel må anses for bevidst at have sat sig ud over hensynet til andres sikkerhed.

Afhængig af de konkrete omstændigheder i sagen vil der også kunne være tale om en overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1, om den, der af grov kådhed eller på lignende hensynsløs måde volder nærliggende fare for nogens liv eller førlighed. Strafferammen for overtrædelse af denne bestemmelse er fængsel indtil 8 år.

Som eksempel på anvendelse af færdselslovens § 118, stk. 5, kan henvises til en dom afsagt af Østre Landsret den 12. september 2012, gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2013, side 22. Ved dommen blev en 27-årig mand dømt for særlig hensynsløs kørsel ved at have deltaget i arrangeret kapkørsel i tættere bebygget område. Ved kørslen førte domfældte sin bil i venstre halvdel af kørebanen med 119 km/t, selvom hastigheden ikke måtte overstige 50 km/t. Ved dommen blev han straffet med 30 dages betinget fængsel med vilkår om samfundstjeneste og en tillægsgbøde på 14.000 kr. Han blev endvidere frakendt førerretten ubetinget i 6 måneder, ligesom hans bil blev konfiskeret.

2. Med hensyn til den situation, der er beskrevet i spørgsmålet, skal jeg bemærke, at det som anført ovenfor beror på en samlet konkret vurdering af omstændighederne i den enkelte sag, om en kørsel skal karakteriseres som særlig hensynsløs. En besvarelse af spørgsmålet vil derfor kræve oplysninger om samtlige omstændigheder i sagen, og jeg har på det foreliggende grundlag ikke fundet anledning til at søge indhentet nærmere oplysninger om den konkrete straffesag, som må antages at ligge til grund for spørgsmålet.”